

TAHİR ŞARKI

Yine bir aşk-ı emel-sûz ile giryan oldum

H. SADETTİN AREL

SOFYAN (♩=132)

Yİ-NE BİR AŞ-KI-E-MEL-SUZ İ-LE GİR-YAN OL- DUM, REN-Gİ GÖZ-LE-
Rİ- NİN GÖZ-LE-RE HAY-RAN OL- DUM. SA-Rİ GÜR SAÇ-LA-Rİ-NİN ÜS-
TÜ-NE NA-LAN OL- DUM. BEN SE-NİN GEŞ-Mİ-KE-BUT-FA-Mİ-NA KUR-BAN
(SON) (Miyân)
OL- DUM EN Nİ-HA-YET HE-DE-Fİ, SAD-ME-İ HİC-RAN OL- DUM.
A-ÇI MEFTU-NU-NA VAL-LA-Hİ PE-Rİ-SAN OL- DUM. O GÜ-
ZEL GÖZ-LE-Rİ BİR KER-RE Ö- PÜP ÖL- SEY DİM. SON DE-MİM- DE DER-İ
DİM NA- İ- Lİ- İH- SAN OL- DUM, O GÜ- ZEL GÖZ-LE-Rİ BİR KER- RE Ö-
PÜP ÖL- SEY- DİM SON DE- MİM- DE DER-İ DİM NA- İ- Lİ- İH- SAN OL- DUM.

ŞARKININ GÜFTESİ

Yine bir aşk-ı emel-sûz ile giryan oldum
Rengi gözlerden alan gözlere hayran oldum
Sarı, gür saçlarının üstüne nâîlân oldum
Ben senin geçm-i kebud-fâmına kurban oldum

En nihayet hedef-i sadme-i hicran oldum
Acı meftununa, vallahi perişan oldum
O güzel gözleri bir kerre öpüp ölseydim
Son demimde der idim: Nâil-i ihsan oldum.

(BİRİNCİ ZİVA)